

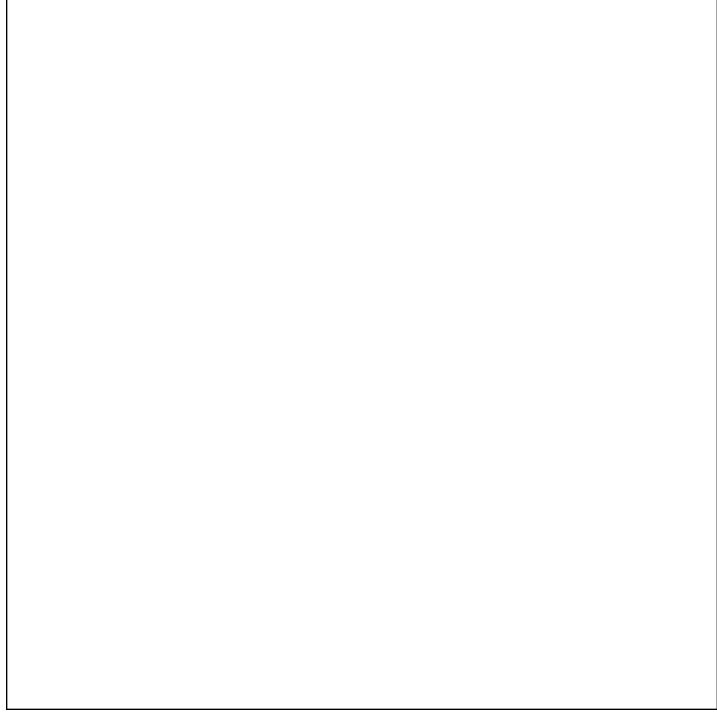

(uten bilder)

Ann Nduku
Wiehan de Jager
Karla Comanda
tagalog / bokmål || nivå 3

Ang Inahin at ang Agila
Høne og Ørn

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Ang Inahin at ang Agila / Høne og Ørn

Skrevet av: Ann Nduku

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Karla Comanda (tl), Finn Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Noong unang panahon, magkaibigan sina Inahin at Agila. Mapayapa silang nanirahan kasama ang ibang mga ibon. Walang nakalilipad sa kanila.

...

Det var en gang Høne og Ørn var venner. De levde i fred med alle de andre fuglene. Ingen av dem kunne fly.

Sa tuwing pumapanaog ang anino ng pakpak ni Agila sa lupa, binabalaan ni Inahin ang kanyang mga sisiw. "Umalis kayo sa hubo at tuyong lupain." At sagot nila, "Hindi kami mga mangmang. Tatakbo kami."

...

Når Ørns vinge kaster sin skygge på bakken, varsler Høne kyllingene sine: "Kom dere vekk fra den åpne plassen." Og de svarer: "Vi er ikke dumme. Vi skal løpe."

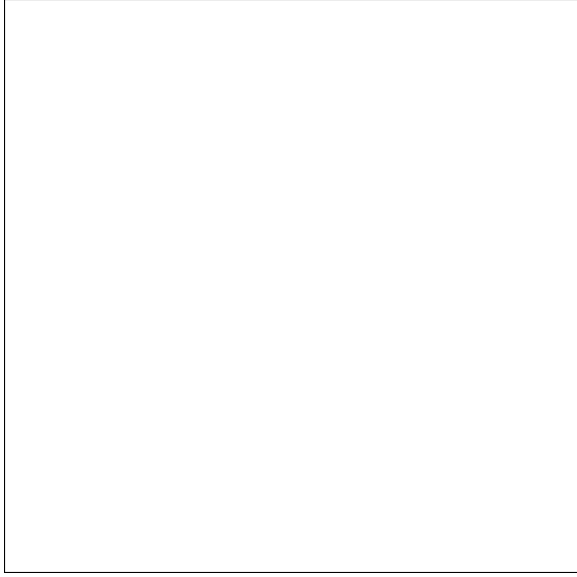

Isang araw, nagkaroon ng tagtuyot sa nayon.

kinailangang maglakad ng malayo ni Agila. Bumalik na sobrang pagod si Agila. "Siguro naman mayroong mas madaling paraan para maglakbay," sabi ni Agila.

...

En gang var det hungersnød i landet. Ørn måtte gå veldig langt for å finne mat. Hun var veldig trøtt da hun kom tilbake. "Det må være en lettere måte å reise på", sa Ørn.

Nang bumalik si Agila kinabukasan, natagpuan niyang

nagkukumahog sa buhangin si Inahin, pero wala ang

karayom. Kaya bumulusok pababa si Agila at hinuli ang

isa sa mga sisiw. Itinakas niya ito. Mula noon, sa tuwing

nagpapakita si Agila, nakikita niya si Inahin na

nagkukumahog sa buhangin para hanapin ang karayom.

...

Da Ørn kom igjen dagen etter, så hun Høne som rotet i sanden, men ingen nål. Så Ørn stupte lynraskt ned, fanget en av kyllingene og dro av gårde med den. Siden den gang ser Ørn alltid at Høne rotet i sanden etter nålen når hun dukker opp.

Matapos makatulog ng mahimbing noong gabi, nagkaroon ng magandang ideya si Inahin. Nagsimula siyang mag-ipon ng mga nalaglag na pakpak sa kanilang mga kaibigang ibon. "Tahiin natin ang mga ito sa ibabaw ng mga pakpak natin," sabi niya. "Marahil siguro ay mapapadali nito ang paglalakbay natin."

...

Etter en god natts søvn fikk Høne en lys idé. Hun begynte å samle sammen fjær som hadde falt fra alle fuglevennene deres. "La oss sy dem fast utenpå fjærene våre", sa hun. Kanskje det blir lettere å reise da.

"Bigyan mo ako ng isang araw," pagmamakaawa ni Inahin kay Agila. "Pagkatapos ay puwede mo nang tagpiin ang pakpak mo para makalipad ka't makahanap ng pagkain." "Isang araw lang," sabi ni Agila. "Kung hindi mo mahanap ang karayom, kailangan mong ibigay ang isa sa iyong mga sisiw bilang kabayaran."

...

"Gi meg bare en dag", bønnfalt Høne Ørn. "Så kan du reparere vingen din og finne mat igjen." "Bare én dag til", sa Ørn. "Finner du ikke nålen må du gi meg en av kyllingene dine som betaling."

Tanging si Agila lang ang may karayom sa kanilang
nayon, kaya nauuna siyang manahi. Naghabì siya ng
napakagandang pares ng mga pakpak at lumipad sa
taas ni Inahin. Hiniram ni Inahin ang karayom ngunit
agad siyang napagod sa pananahi. Iniwang niya ang
karayom sa pamunggalan at nagtungo sa kusina para
maghain ng pagkain para sa kanyang mga anak.

...

Det var bare Ørn i landsbyen som hadde en synål, så hun
begynte først å sy. Hun lagde seg et par nydelige vinger
og fløy høyt i sky. Høne lånte nålen, men ble fort trøtt av
å sy. Hun lå nålen i skapet og gikk for å lage mat til barna
sine.

Bumalik si Agila kinahapunan. Hinanap niya ang
karayom para tagpillin ang mga balahibong lumuwag sa
kanyang paglalakbay. Naghanap si Inahin sa
pamunggalan. Naghanap siya sa kusina. Naghanap siya
sa bakuran. Pero hindi niya mahanap ang karayom.

...

Senere den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Hun ba om
nålen for å feste noen fjær som hadde løsnet på turen.
Høne lette i skapet. Hun lette på kjøkkenet. Hun lette på
gårdsplassen. Men nålen var ikke å se noen steder.

Ngunit nakita ng ibang mga ibon na lumipad palayo si Agila. Nakiusap sila kay Inahin na ipahiram sa kanila ang karayom para makapaghabi rin sila ng sarili nilang mga pakpak. 'Di naglaon ay nagsisiliparan na rin sa langit ang ibang mga ibon.

...

Men de andre fuglene hadde sett Ørn som fløy av gårde. De ba Høne om å få låne nålen for å sy vinger til seg selv også. Snart fløy det fugler overalt under himmelen.

Wala si Inahin nang ibinalik ng huling ibon ang hiram na karayom. Kinuha ng mga anak niya ang karayom at pinaglaruan ito. Nang magsawa sila sa paglalaro, iniwan nila ang karayom sa buhangin.

...

Da den siste fuglen leverte tilbake nålen de hadde lånt, var ikke Høne der. Så barna hennes tok nålen og begynte å leke med den. Da de ble lei av å leke, lot de nålen ligge igjen i sanden.